

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Cum sicut &c. Revocatio Privilegiorum concessorum Regularibus circa
Confessiones sæcularium excipiendas sine approbatione ordinarii: anno
1628.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANNO
1627.

tis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium & singulorum tenorem presentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod subsidio huiusmodi semel contributo, & persoluto, presentes nullae sint, neque exactioni amplius sit locus: quodque propterea bona stabilia Ecclesiarum, monasteriorum & Beneficiorum minime alienentur: & quod sub impositione & exactione subsidii huiusmodi Ecclesiae Cathedrales, quarum mille, & curata quorum redditus annui centum ducatorum auri de Camera non excedunt, insuper Ordines mendicantes ac Hospitalia hospitalitatem actu exercentia fratresque milites Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, nullatenus comprehendantur, sed omnino excipiantur, prout illos, & illa exceptos & excepta esse, & fore decernimus. Praeterea iuxta ordinationem in Concilio Viennensi desuper editam, sacri calices, libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Beneficiorum, & aliorum supra dictorum divino cultui dicata, ex causa pignoris, vel alias occasione solutionis summae huiusmodi, nullo modo expientur, distrahantur, vel occupentur: & pariter quod presentium transumptis sigillo alicujus Praelati Ecclesiastici, & publici Notarii subscriptione munitis, eadem profus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud quae ipsis originalibus literis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensa. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub anno Piscatoris, die quinta Novembris, anno Domini 1627. Pontificatus nostri anno quinto.

Et inferius M. A. *Maraldus* cum annulo Piscatoris super plicam in cera rubea.

V I.
Ex ibid.
Tom. I. pag.
979.

Revocatio Privilegiorum concessorum Regularibus circa Confessiones saecularium excipiendas sine approbatione ordinarii in anno 1628.

URBANUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorundam Ordinum, seu Congregationum a sede Apostolica indultum fuerit, ut sacramentalia saecularium Confessiones audire valeant, etiam si ab Episcopis Diocesanis, ad id examinati, & approbati non fuerint: Nec desint, qui temere asseverent, hoc ipsum Privilegium ceteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, ex amplissimis privilegiorum communicationibus, quas ab eadem sede Apostolica obtinuerunt, & hinc saluberrimum Sacri Concilii Tridentini decretum, desuper sancitum penitus evertatur: Nos huic malo opportunè providere volentes, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis Regularium praepositorum consilio, omnia & singula Indulta huiusmodi, audiendi saecularium Confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione, quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, etiam Societati Jesu, Congregationibus & Ordinibus, tam mendicantium, quam non mendicantium, nec non Monachorum quorumcumque, etiam Sancti Benedicti, Cisterciensium & Carthusiensium, ac etiam quibusvis militiis, etiam Hospitalis

Sancti Joannis Hierosolymitani, ac quibusque Ecclesiis, etiam Patriarchalibus & Metropolitanis, Monasteriis, ceterisque locis piis, sive eorum & earum respectivè Abbatibus, Praepositis, Decanis, Magistris, Ministris, Praelatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, Provincialibus, Capellanis, Confessariis, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque, etiam quomodolibet exemptis, ac sedi Apostolicae immediatè subjectis, cujuscumque dignitatis, praeminentiae & conditionis existentibus, & quovis privilegio munitis, & tam ad supplicationem partium, quam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quavis, etiam de necessitate exprimenda, causa, & aliis quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate, tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus & annullamus, viribusque & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque & effectu vacua esse, & fore; nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati Jesu, Congregationibus, Ordinibus, ac militiis & Ecclesiis, monasteriisque praedictis, eorumque superioribus, & personis quibuscumque in posterum ullo modo suffragari, minusque illos, & illas, etiam si de iis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, indultis huiusmodi uti posse; Praesentes verò literas, & in eis contenta, quaecumque etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere praetendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vicio, aut intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque Juris, gratiae, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque per quoscumque iudices Ordinarios, delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere legatos, & Nuntios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus praedictis, eorumque Praepositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, ministris, Praelatis, Prioribus, Rectoribus & aliis Superioribus, Capellanis, aliisque praedictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes,

illis

ANNO
1628.

ANNO
1631.

illis aliis in suo robore permanfuris hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem quod presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; Quodque eadem presentes literæ, seu illarum exempla ad Valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent. Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem sub annulo Piscatoris, die duodecima Septembris, anno Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Pontificatus nostri sexto.
M. A. Maraldus.

VII.
Ex ibid.
Tom. I. pag.
131.

Secularizatio Monasterii Malleacensis Ordinis Sancti Benedicti ob erectionem Capituli secularis in oppido Fontaniaci Comitis, quod transfata sedes Episcopalis Malleacensis: anno 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei: Venerabili fratri Henrico Ludovico Episcopo Pictaviensi, salutem & Apostolicam benedictionem.

Romanus Pontifex de Summi Apostolatus specula universo terrarum orbi debita servitute prospiciens inter multiplices cum quibus occurrentibus negotiorum varietatibus obsidetur, illam libenter amplectitur per quam Ecclesiarum Cathedralium quarumlibet venustas & decor augetur, divinus cultus accrescit, animarum salus incrementum suscipit, ac virorum doctrina pollentium commoditatibus providetur, in illis præsertim partibus quibus propter hæresim eorum opera maxime necessaria est, idque ut fiat interdum ipsarum Ecclesiarum statum immutari dignitates, & officia, cæteraque beneficia in illis supprimi, alia de novo erigi, numerum eorum augeri, ipsorumque fructuum tenuitati per opportunam prioratum & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum unionem consuli benignè mandat, prout Christianorum Regum & Ecclesiasticorum Prælatorum aliorumque Christi fidelium vota id exposcunt, ac ipsarum personarum Ecclesiasticarum & locorum qualitatibus debite pensatis, & diligenter consideratis conspicit in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem nos ex certis tunc expressis causis ducti, ac supplicationibus Charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum & Navarre Regis Christianissimi nobis tunc desuper porrectis inclinati, tibi per alias nostras literas dedimus in mandatis, ut consilio tibi de consensu tunc existentium Episcopi, & Capituli Ecclesiæ Malleacensis, & quod Ecclesia Parochialis Beatæ Mariæ Virginis oppidi Fontaniaci Comitis, Malleacensis Diocesis capax & decens esset, in qua Ecclesia Cathedralis erigeretur, rebusque ad Cathedraliam Ecclesiam necessariis esset instructa, & in dicto oppido competentes domus pro habitatione dictorum Episcopi & Capituli assignatæ essent in dicta Ecclesia Malleacensi, quæ regularis est, & cujus Capitulum monachis ordinem Sancti Benedicti expresse professis constat, titulum Ecclesiæ Cathedralis auctoritate nostra supprimes & extingues, oppidum prædictum civitatis titulo insignires, ipsumque oppidum in Civitatem Fonteniacen-

sem nuncupandam, cum juribus privilegiis & prærogativis quibus aliæ civitates illarum partium utuntur, nec non prædictam Ecclesiam Beatæ Mariæ in Cathedraliam Ecclesiam Fonteniacensem nuncupandam, cum insigniis & juribus Episcopalis, ad instar aliarum Cathedralium earundem partium, ita quod moderans & pro tempore existens Ecclesiæ erigendæ ejusmodi Præsules Malleacenses Fonteniacenses Episcopi conjunctim denominari deberent, eadem auctoritate nostra perpetuo erigeres & institueres ac sedem Episcopalem, nec non Capitulum & Conventum dictæ Ecclesiæ Malleacensis ipsorumque Capituli & Conventus Monachorum & personarum capitularium residentium ad Ecclesiam Fonteniacensem erigendam transferres, aliaque faceres, prout in dictis nostris literis plenius continetur. Cum autem, sicut exhibitæ nobis nuper pro parte venerabilis Fratris nostri Henrici de Bethune moderni Episcopi Malleacensis, ac dilectorum filiorum Conventus, & monachorum ipsius Ecclesiæ Malleacensis, nec non Hilarii de Pommeraye Archipresbyteri Archipresbyteratus Dardin juncti Malleacensis Diocesis, & Magistri Francisci de la Barre Eleemosinarii d' Cuimes etiam juncti, licentiati in Theologia petitio continebat, literæ prædictæ nondum executioni demandatæ extiterint: Idem verò Ludovicus Rex, cui nihil magis cordi est, quam ut Ecclesiasticus Ordo in omnibus locis temporalis suo dominio subiectis, & sacri religiosi Ordines, qui, divinâ favente clementia, in omnibus Galliæ provinciis numerosi sunt, florescant, ac eorumdem Regularium Ordinum Religiosi sua instituta piè religiosèque observent, quorum & per Dei gratiam, in variis sui regni partibus non exiguus est numerus, quique, quo magis eorum progressibus gaudet qui eam quam professi sunt regulam, sanctamque paupertatem sectantur & servant, vehementius eorum ruinas intimis animi sensibus dolet qui à sublimi religiose vitæ gradu collapsi videntur; considerans Monachos illos qui conventum dictæ Ecclesiæ Malleacensis constituant, eorum prædecessorum exempla sequentes, contrariam Sancti Benedicti eorum Patris & Institutoris, qui nullam Monachis suis proprietatem permittit, sed omnia inter omnes vult esse communia proprietatibus addictos, suas particulares portiones & Officiorum Claustralium fructus proprios habere, de illisque ad libitum suum disponere; & exinde scandala cum animarum jactura regularis instituti transgressione, Deique offensione exoriri; neque verò sperandum esse quod iidem Monachi ex longa, & antiqua, & non ipsis tantum, sed & ipsorum prædecessoribus tolerata consuetudine, proprietatibus assueti, prædictis literis executioni demandatis, & sequuti translatione hujusmodi, sanctam paupertatem quam professi sunt & sine cujus observantia non potest Monachalis professio subsistere, amplectantur, & proprietatibus abstineant, proindeque eorum animarum saluti ipsiusque Ecclesiæ splendori, atque etiam divino cultui expedire, quod dictorum Monachorum ipsiusque Ecclesiæ, ut Conventus status regularis in sæcularem mutetur, Ministrorum Ecclesiasticorum numerus, qui tantummodo denarius, atque ita minor est quam Cathedraliam Ecclesiam deceat, atque etiam eorum redditus, qui tenuissimi sunt, cum qualibet portio Monachalis trecentas libras monetæ illarum partium non excedat, augeantur, ac loco officiorum Claustralium, quæ quinque sunt, nempe Prioratus, subprioratus, sacristia, eleemosinaria & infirmitaria, & quæ obtinentes unâ cum illis unam etiam portionem Monachalem obtinent, totidem dignitates; loco verò portionum Monachalium, quæ decem existunt, totidem etiam Canonicatus, & totidem præbendæ

ANNO
1631.